

3. Je úlohou vnútroštátneho súdu preskúmať, či povinnosť zamestnávateľa zabezpečiť príslušnému vnútroštátnemu orgánu zodpovednému za kontrolu pracovných podmienok prístup k registru pracovného času, a umožniť mu tak bezprostrednú konzultáciu tohto registra, je možné považovať za nevyhnutnú to, aby tento orgán mohol vykonávať kontrolu a tak prispievať k účinnejšiemu uplatňovaniu právnej úpravy o pracovných podmienkach, najmä pokiaľ ide o pracovný čas, a v prípade, ak je to možné, či sankcie uložené s cieľom zabezpečiť účinné uplatňovanie požiadaviek uložených smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2003/88/ES zo 4. novembra 2003 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času, rešpektujú zásadu proporcionality.

(¹) Ú. v. EÚ C 52, 22.2.2014.

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Curtea de Apel Bacău (Rumunsko) 15. januára 2014 – Municipiul Piatra Neamț/Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice

(Vec C-13/14)

(2014/C 261/19)

Jazyk konania: rumunčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Curtea de Apel Bacău

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Municipiul Piatra Neamț

Žalovaný: Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice

Uznesením z 12. júna 2014 Súdny dvor (ôsma komora) rozhodol, že návrh na začatie prejudiciálneho konania je zjavne neprípustný.

Žaloba podaná 7. apríla 2014 – Európska komisia/Helénska republika

(Vec C-167/14)

(2014/C 261/20)

Jazyk konania: gréčtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: G. Zavvos a E. Manhaeve)

Žalovaná: Helénska republika

Návrhy žalobkyne

- konštatovať, že Helénska republika si tým, že neprijala všetky opatrenia na vykonanie rozsudku, ktorý 25. októbra 2007 vyhlásil Súdny dvor vo veci C-440/06, Komisia/Helénska republika, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 260 ods. 1 ZFEÚ,
- uložiť Helénskej republike povinnosť zaplatiť Komisii navrhované penále vo výške 47 462,40 eur za každý deň omeškania s vykonaním rozsudku vo veci C-440/06 odo dňa vyhlásenia rozsudku v prejednávanej veci až do dňa vykonania rozsudku vyhláseného vo veci C-440/06,

- uložiť Helénskej republike povinnosť zaplatiť Komisii dennú paušálnu sumu vo výške 5 191,20 eur odo dňa vyhlásenia rozsudku vo veci C-440/06 až do dňa vyhlásenia rozsudku v prejednávanej veci alebo do dňa vykonania rozsudku vyhláseného vo veci C-440/06, pokiaľ by k jeho vykonaniu došlo skôr,
- zaviazať Helénsku republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Pokiaľ ide o metódy výpočtu sankcií, Komisia uvádza:

- A – Dôležitosť právnych predpisov Únie, ktoré sú predmetom porušenia, akými sú články 3 a 4 smernice 91/271/EHS⁽¹⁾ z 21. mája 1991 o čistení komunálnych odpadových vôd, ktorá sa týka zberu, čistenia a vypúšťania komunálnych odpadových vôd a čistenia a vypúšťania odpadovej vody z určitých priemyselných odvetví. Cieľom tejto smernice je chrániť životné prostredie pred nepriaznivými vplyvmi vyššie uvedeného vypúšťania odpadovej vody.

Komisia tvrdí, že vypúšťanie odpadovej vody, ktorá nebola čistená (teda ktorá nebola nijako spracovaná z dôvodu nedostatkov v integrovanom zbernom systéme a/alebo v čističkách), do povrchových vôd spôsobuje znečistenie, ktoré charakterizuje nerovnováha kyslíka, zatiaľ čo prísun živín (najmä zlúčenín dusíka a fosforu) výrazne zasahuje do kvality týchto vôd a príľahlých ekosystémov (čím ohrozujú napríklad populácie rýb).

Okrem toho, pokiaľ ide o komunálne odpadové vody, ktoré neboli dostatočne očistené (spracovanie, ktoré neobsahuje sekundárne čistenie alebo obsahuje sekundárne čistenie, ktoré nie je v súlade so smernicou), samotný odkaz na primárne čistenie nie je dostatočný na zabránenie akéhokoľvek rizika znečistenia a zníženia kvality vody a susediacich ekosystémov. Rozsiahle vypúšťanie živín (zlúčenín dusíka a fosforu) do povrchových vôd je totiž základný činiteľ zvyšovania tzv. eutrofizácie (rozmnoženia rias a vodných rastlín), ktorá zvyšuje riziko nerovnováhy kyslíka vo vode, vymiznutia populácií rýb a iných vodných organizmov a ujmy, ktorú môžu utpieť susediace pozemné ekosystémy. To je aj dôvod, pre ktorý článok 4 smernice 91/271/EHS stanovuje, že všetky komunálne odpadové vody z aglomerácií s p. k. viac ako 15 000 prejdú pred vypustením sekundárnym čistením alebo ekvivalentným čistením.

Komisia tvrdí, že s ohľadom na uvedené zber a čistenie všetkej komunálnej odpadovej vody pochádzajúcej z gréckych aglomerácií s p. k. viac ako 15 000 má primárnu dôležitosť pri ochrane a zlepšení kvality povrchových vôd, vodných ekosystémov a pozemných ekosystémov, ktoré sú priamo závislé od dotknutých vôd, ale aj na zabezpečenie celkového a správneho uplatnenia iných smerníc Európskej únie.

Napriek vynaloženému úsiliu a opatreniam prijatým gréckymi orgánmi je však k dnešnému dňu jasné, že šesť aglomerácií s p. k. viac ako 15 000 z celkového počtu 23 aglomerácií, ktorých sa týka rozsudok z 25. októbra 2007 (z toho päť z východného regiónu Attiky, ktorý je jedným z regiónov z najväčšou demografickou hustotou v Grécku), nie je v súlade s článkami 3 a 4 smernice 91/271/EHS. V týchto aglomeráciách žije 124 000 obyvateľov (16 000 v Lefkimmi, 25 000 v Nea Makri, 17 000 v Markopoulose, 20 000 v Koropi, 18 000 v Rafine a 28 000 v Artemide).

- B – Následky porušenia na záujmy všeobecnej povahy a najmä následky vyplývajúce z nedostatočného vykonania rozsudku Súdneho dvora predstavujú významné riziká pre znečistenie životného prostredia a majú následky pre ľudské zdravie. Ako už bolo totiž uvedené, nedostatočné vykonanie rozsudku Súdneho dvora C-440/06 vedie k eutrofizácii povrchových vôd, ktorá môže ohroziť medzi iným priaznivý ekologický a chemický stav a ochranu vodných a pozemných ekosystémov. Komisia následne tvrdí, že nedostatočné vykonanie rozsudku môže mať vplyv aj na vykonanie iných smerníc EÚ, akými sú smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES⁽²⁾ z 23. októbra 2000, ktorou sa stanovuje rámec pôsobnosti pre opatrenia spoločenstva v oblasti vodného hospodárstva, smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/7/ES⁽³⁾ z 15. februára 2006 o riadení kvality vody určenej na kúpanie, a smernica Rady 92/43/EHS⁽⁴⁾ z 21. mája 1992 o ochrane prirodzených biotopov a voľne žijúcich živočíchov a rastlín.

Komisia okrem toho uvádza, že nedostatočné vykonanie rozsudku Súdneho dvora zasahuje do možnosti občanov ťažiť z dostatočne čistých povrchových vôd, aby mohli uskutočňovať rekreačné činnosti (rybolov, kúpanie, plachtenie, chôdza a pod.). Rovnako je pravdepodobné, že nedostatočné vykonanie rozsudku ovplyvňuje ako kvalitu vôd určených na ľudskú spotrebu, tak aj samotné ľudské zdravie.

⁽¹⁾ Ú. v. ES L 135, s. 40; Mím. vyd. 15/002, s. 26

⁽²⁾ Ú. v. ES L 327, s. 1; Mím. vyd. 15/005, s. 275.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 64, s. 37

⁽⁴⁾ Ú. v. ES L 206, s. 7; Mím. vyd. 15/002, s. 102

Návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Landesgericht Korneuburg (Rakúsko) 12. mája 2014 – Eleonore Prüller-Frey/Norbert Brodnig, Axa Versicherung AG

(Vec C-240/14)

(2014/C 261/21)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Landesgericht Korneuburg

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Eleonore Prüller-Frey

Žalovaní: Norbert Brodnig, Axa Versicherung AG

Prejudiciálne otázky

1. Majú sa článok 2 ods. 1 písm. a) a písm. c) nariadenia Rady (ES) č. 2027/97 z 9. októbra 1997 o zodpovednosti leteckého dopravcu v prípade nehôd ⁽¹⁾, článok 3 písm. c) a g) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 785/2004 z 21. apríla 2004 o požiadavkách na poistenie leteckých dopravcov a prevádzkovateľov lietadiel ⁽²⁾, ako aj článok 1 ods. 1 Dohovoru o zjednotení niektorých pravidiel pre medzinárodnú leteckú dopravu ⁽³⁾, ktorý bol podpísaný v Montreale 28. mája 1999, vykladať v tom zmysle, že právo na náhradu škody v prípade poškodenej,

— ktorá bola cestujúcou v lietadle, ktorého miesto odletu a priletu sa nachádzalo na tom istom mieste jedného členského štátu,

— a ktorú pilot prepravoval bezplatne,

— s cieľom pozrieť si z výšky nehnuteľnosť, ktorá bola predmetom plánovaného obchodu, a

— a ktorá pri páde lietadla utrpela fyzické zranenie,

treba posudzovať výlučne podľa článku 17 Montrealského dohovoru a vnútroštátne právo sa neuplatní?

V prípade kladnej odpovede na prvú otázku:

2. Majú sa článok 33 Montrealského dohovoru a článok 67 nariadenia Rady (ES) č. 44/2001 z 22. decembra 2000 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach ⁽⁴⁾ vykladať v tom zmysle, že právomoc prejednávajú a rozhodujú o nárokoch na náhradu škody, ktoré sú uvedené v prvej otázke, treba posúdiť výlučne podľa článku 33 Montrealského dohovoru?

V prípade kladnej odpovede na prvú otázku: